

عنوان مقاله:

بررسی واژگان خاص آئینی در منظومه ی زراتشت نامه

محل انتشار:

فصلنامه شعرپژوهی (بوستان ادب)، دوره 10، شماره 2 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

کتایون نمیرانیان - دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

این نوشتار به معرفی و بررسی واژگان خاص مذهبی در منظومه ی «زراتشت نامه» زرتشت بهرام پژدو می پردازد. زرتشت بهرام پژدو، نامدارترین شاعر زرتشتی پارسی گوی، از سده ی هفتم است. مجموعه ی اشعار شاعران زرتشتی که به فارسی نو پس از اسلام شعر گرفته اند، بسیار کم مورد توجه و پژوهش قرار گرفته است. حال آنکه به دلیل ویژگی های خاص، از دیدگاه های مختلف محتوایی، واژگانی، سبکی، ... جای بررسی فراوان دارد. این نوشتار، به بررسی واژگان بسیار خاص مذهبی استفاده شده در منظومه می پردازد، نه آنچه که معنای آن، یا معنای اول آن برای خواننده روشن است. این واژگان که یا در واژه نامه ها نیامده اند، یا تنها با شاهدی از این شاعر، نقل شده اند، از این منظر، ویژه شمرده می شوند. گذر واژه از دوره ی باستان و میانه به فارسی نو، تحولات آوایی و معنایی آن با استفاده از منابع معتبر، مورد بررسی قرار می گیرد. واژگان کلیدی: ادبیات فارسی زرتشتی، زبان های باستانی ایران، زراتشت نامه، زرتشت بهرام پژدو

کلمات کلیدی:

ادبیات فارسی زرتشتی، زبان های باستانی، ایران، زراتشت نامه، زرتشت بهرام پژدو، آیین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1459016>

